

EL TEMA DE LA CRISIS, CANSINO

MARTÍ MANCILLA | Granollers

Crisis, crisis, crisis... Sólo resuena la maldita palabra que los medios de comunicación han querido expandir a la sociedad, una palabra usada en exceso y que personalmente encuentro cansina. Cambiemos el chip, por favor, o no saldremos nunca de este bache.

¿QUÉ PASA EN URGENCIAS DEL HOSPITAL DE GRANOLLERS?

SANDRA CHACÓN | Montornès del Vallès

Es vergonzoso acudir a las urgencias. Me sentí indefensa, indignada, denigrada, en fin, qué os voy a contar. Entramos a las 14.35 horas del domingo, 20 de enero pasado, puesto que mi pareja se encontraba mal, y la doctora Solsona de guardia del CAP de Montornès después de visitarlo y atendernos muy bien nos remitió a urgencias del Hospital General de Granollers a que le hicieran una placa. Y así lo hicimos. Para empezar, quisiera hacer mención especial a la sra. Que estaba haciendo el triaje. ¿No le da a usted vergüenza la poca educación que tiene y la poca delicadeza con la que atiende a personas que acuden enfermas? Señora con la que está cayendo en este país actualmente, y usted que es una afortunada de tener trabajo, por qué no le pone un poco de profesionalidad? Vergüenza me daría a mi atender a una persona enferma con la actitud tan despota que nos atendió ayer, y no fuimos los únicos, todo el que salía comentaba lo mismo. ¿Sabe la de gente de este país que mataría por tener ese puesto de trabajo? Parece ser que no, que usted no lo valora, o poco le importa.

Después de esta criba y de decirnos que teníamos 8 personas delante, llamaron a 4 pacientes, a los que poco después vimos salir, estuvimos 1 hora y media sin que llamaran a nadie, y a las 17.00 horas de la tarde tuvimos que marcharnos porque nadie nos atendía! Se dice pronto 2 horas y media después. Eso sí, en la puerta de acceso de urgencias tres "trabajadores con bata blanca" sentados en mesa redonda hacían la sobremesa, con sus pistachos y sus cacahuetes, les faltaban las cartas!!! Sólo se levantaban para decirte de muy malos modos, ¿dónde van?

Luego quejaros de los recortes... Que yo por lo menos no os voy apoyar en esa lucha. ¡Patético! Eso sí, que siga el estado quitándose de mi sueldo, la seguridad social. ¡Ladrones! ¡Y lo digo bien alto y bien claro!

SUPORT A RÀDIO TELEVISIÓ DE CARDEDEU ASSEMBLEA D'INDIGNATS | Cardedeu

Des de l'Assemblea d'Indignats i Indignades de Cardedeu ens sumem a totes les mostres de suport i recolzament expressades per altres col·lectius i entitats a la Ràdio Televisió de Cardedeu i ens posem a la seva disposició per participar i/o organitzar qualsevol acte de recollida de fons, promoció i captació de socis.

Tanmateix volem expressar el nostre més profund agraïment per la tasca que han vingut desenvolupant durant tots aquests anys. Sempre han cobert amb objectivitat i respecte tots els actes del poble independentment del color polític de l'organitzador o del tipus d'activitat, allà on passava alguna cosa sempre hi havia una de les seves càmeres. És per tot això que han esdevingut un exemple de bon periodisme i tot un referent pel seu rigor, independència, imparcialitat i professionalitat, qualitats difícils de trobar avui dia entre els que es dediquen a l'ofici d'informar.

UNS AMICS DELS PASTORETS J.F.S i S.R.F | Granollers

Aquest any els Pastorets de Granollers representats pels Amics dels Pastorets al Teatre Auditori han volgut donar un gir a aquesta representació introduint nous

formats. Molt bé per recuperar l'escena oblidada d'en Getsè, però volen que oblidem l'escena tan esperada d'en Satanàs i els dimonis a les calderes d'en Pere Botero, ja que, en comptes de ser una obra de teatre, han volgut que anéssim al cinema. "Si això ho veiés en Josep M. Folch i Torres"! Tot és molt modern però no són els Pastorets. Tenim un Satanàs i un Sant Miquel que són dignes de veure'ls en directe per la seva gran actuació, juntament amb els dimonis petits, que aquest any estaven a fora de l'escenari, i no sé què semblava tot això. Esperem que l'any vinent tornin com és la tradició.

Tampoc és lloc per portar la política a l'escenari, ja que hi ha gent de totes les ideologies.

També els castellers sobren enmig de l'obra. Si volen sortir al principi o al final quan saluden amb l'enxaneta em sembla molt bé, però no durant l'obra.

FETA LA LLEI, FETA LA TRAMPA

PERE PI CABANES | Sant Hipòlit de Voltregà

Moltes vegades ho havia sentit dir al meu avi, fruit de la seva llarga experiència... "y para muestra un botón"... i això només ho poso, per tal de que comprovi el senyor Wert dels pebrots, que els catalans som bilingües.

Àngel Carromero surt en llibertat i complirà els tres anys i mig que li queden de condemna, fora de la presó, tretze dies després de la seva repatriació després de ser condemnat a Cuba per homicidi imprudent, arrant de l'accident de circulació que va costar la vida a dues persones i a més a més, treballant en un càrrec oficial i de "confiança" i amb el "petit" sou de "només", 53.000 euros anuals, malgrat que acumula nombroses infraccions de trànsit a Espanya i ja havia esgotat tots els punts del seu permís de conducció i que ha comptat amb el decisiu aval de la presidenta del PP de Madrid, Esperanza Aguirre.

Algú de vosaltres creu, que si aquest bon senyor no hagués estat president de Nuevas Generaciones del Partit Popular, s'hauria trobat amb tants beneficis, simultanis, com si hagués estat un simple ciutadà de a peu? Senyor Rajoy, una vegada més, se l'hi ha vist el llautó.

ELS DINERS PÚBLICS I EL LICEU JORDI MAS | Granollers

Ja seria hora que la societat catalana comencés a demanar explicacions d'on han anat a parar tots els diners públics que en els darrers anys s'han destinat al Gran Teatre del Liceu. Del cinisme de sortir a la premsa a fer el ploric i per darrera cobrar sous milionaris. La gent del carrer ha de saber què cobren els directius (vox populi 10.000 euros mensuals), solistes (15.000 euros per nit), directors d'orquestra... del Gran Teatre del Liceu.

Ja n'hi ha prou de fer sortir a determinats solistes famosos a dir que la cultura s'enfonsa quan durant anys s'han enriquit a costa dels impostos de tothom. Ja n'hi ha prou de jugar amb els sentiments d'estima que la gent del carrer té per la música i el Gran Teatre del Liceu amb l'objectiu d'aconseguir més i més diners que ningú sap com s'han distribuït. El Liceu no és privat, la major part de pressupost és públic i els catalans i catalanes hem de saber on van a parar. Transparència al Liceu, si us plau! Prou cinisme! Posa'l al teu mur, gràcies!

La columna del lector

EL EXTRAÑO CASO del euro por receta tiene interés sociológico en cuanto que afecta a las relaciones entre las autoridades autonómicas y el pueblo, desestabiliza la sincronización que ha de existir entre gobernante y gobernado, manifiesta debilidades democráticas. Algunas declaraciones han pretendido transmitir con escaso éxito que el Gobierno central está ahí para amargar la vida a los catalanes y éste lo ha confirmado provocando que se suspenda una tasa, acción que, contrariamente, ha sido recibida con alegría por los afectados, aunque será recurrida porque no son tiempos para que la población disfrute de demasiadas alegrías. La favorable reacción mayoritaria a la suspensión del euro por medicamento es una prueba más de que los catalanes quieren ser iguales que los ciudadanos del resto de España. ¿Por qué decretaron el pago de un euro por receta?, prescindiendo de lo obvio, la pregunta permite un buen repertorio de conjeturas, excluyentes o no: A) Para que nadie pudiera alegar ignorancia respecto a que la maldad del sistema de financiación obliga a establecer tributos extraordinarios. B) Para lanzar un reto al Estado y que éste se viera obligado a interponer recurso que salvaguardara a los ciudadanos indefensos porque, a pesar de la intención del mismo, la interposición de cualquier recurso tiene mala prensa en el territorio catalán y suministra argumentos al independentismo. La UE percibe a los catalanes reacios a que el Estado tutele sus derechos si la auto tutela se desvía, ello hace que les prevea conflictivos cuando les toque cumplir por cuenta propia con la normativa comunitaria. C) Para fomentar el patriotismo catalán. D) Para darle mayor brillo y relevancia a la hipótesis diferencial. E) Para que lo público no se confunda con una ONG. F) Para que los ciudadanos sanos no tuviesen recelos y vieran que los ciudadanos enfermos sufragan en alguna medida el mayor gasto que producen. G) Para que los catalanes fueran asimilando la presión fiscal a que podrían verse expuestos cuando entre en funcionamiento el nuevo estado de Europa. H) Para echar más leña al fuego, diciendo que algún día respirar en catalán será inconstitucional. I) Para que actuara de educador cívico. J) Etcétera.

El euro por receta

Cartas al director

Envíe sus cartas a
redaccion@revistadelvalles.com

